

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 979/2018
26.09.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз бр.946/18 од 30.08.2018. године, поднетом против правноснажних решења Апелационог суда у Београду Кж1 бр.1450/16 од 12.04.2018. године и Кж2 бр.1042/2018 од 12.07.2018. године, у седници већа одржаној дана 26. септембра 2018. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз бр.946/18 од 30.08.2018. године, поднет против правноснажних решења Апелационог суда у Београду Кж1 бр.1450/16 од 12.04.2018. године и Кж2 бр.1042/2018 од 12.07.2018. године.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Београду Кж1 бр.1450/16 од 12.04.2018. године, одбијен је захтев за исплату трошкова адвоката Драгомира Мрдаља од 27.06.2017. године, а на име састава жалбе.

Решењем Апелационог суда у Београду Кж2 бр.1042/2018 од 12.07.2018. године одбијена је као неоснована жалба адвоката Драгомира Мрдаља, изјављена против решења Апелационог суда у Београду Кж1 бр.1450/16 од 12.04.2018. године.

Против наведених правноснажних решења, Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости Ктз бр.946/18 од 30.08.2018. године, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, у вези члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП и Тарифе о наградама и накнада трошкова за рад адвоката РС – Тарифни број 4 став 2, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијана решења и предмет врати Апелационом суду у Београду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца браниоцу окривљеног АА – адвокату Драгомиру Мрдаљу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета, са правноснажним решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Неосновано се у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца истиче да је побијаним решењима учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП у вези члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП и Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката Републике Србије – Тарифни број 4 став 2.

Према наводима захтева, Апелациони суд у Београду је учинио наведену повреду закона на тај начин што је одбио захтев за исплату трошкова адвоката Драгомира Мрдаља од 27.06.2017. године, на име састава жалбе, са образложењем да се у конкретном случају не ради о издатку учињеном поводом поступка, ни о награди и нужном издатку браниоца, нити о стварном и нужном издатку предузетом у корист одбране окривљеног.

Према ставу Републичког јавног тужиоца изложеном у захтеву за заштиту законитости, жалба на решење о трошковима кривичног поступка браниоца окривљеног у конкретном случају представља поднесак у ширем смислу, сходно Тарифном броју 4. став 2, па бранилац окривљеног има право на накнаду трошкова, односно право на награду на име састављања жалбе на решење о трошковима кривичног поступка, без обзира што ова награда није таксативно предвиђена Тарифом о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, Тарифним бројем 5, који прописује награду адвокату за састављање правних лекова.

Изложене наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим, из следећих разлога:

Одредбом члана 267. ЗКП, прописано је да о дужности плаћања трошкова који настану код суда правног лека – одлучује тај суд, сходно одредби члана 261. до 266. овог законика.

Према одредби члана 262. став 1. ЗКП, у свакој пресуди или решењу које одговара пресуди одлучиће се ко ће сносити трошкове поступка и колико они износе. Да би о томе одлучио, суд правног лека мора имати захтев за накнаду трошкова. Стога у поступку по правним лековима, захтев за накнаду трошкова мора бити постављен у поднетом правном леку.

Одредбом члана 262. став 2. ЗКП, прописано је да, ако недостају подаци о висини трошкова – посебно решење о висини трошкова донеће председник већа или судија појединац када се ти подаци прибаве.

Како је у време подношења жалбе на решење о трошковима Кж1 бр.1450/16 од 01.03.2017. године, адвокату Драгомиру Мрдаљу била позната висина трошкова за састав жалбе по Адвокатској тарифи, а захтев за накнаду истих није истакао у поднетој жалби, то по оцени овога суда у конкретном случају нису били испуњени услови из члана 262. став 2. ЗКП, да се о истима одлучи посебним решењем, како је то адвокат Драгомир Мрдаљ тражио у захтеву за исплату трошкова на име састава жалбе на решење о трошковима од 27.06.2017. године.

Стога је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, којим се указује на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП у вези члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП и Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката Републике Србије, одбио као неоснован.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић